

лива течностъ съ негорливи газове, която се насочва къмъ пожара съ силни помпи. Цѣлиятъ горящъ стълбъ, отъ основитѣ до върха, се облива и обвива съ тая течностъ; той има видъ на единъ исполинъ съ огромна брада, каквито се срѣщатъ въ приказкитѣ. Борбата продължава дълго време съ голѣма упоритостъ. Огненитѣ маси продължаватъ да изригватъ, но загасителното вещество образува газове, които не позволяватъ горенето. Постепенно цѣлиятъ горящъ стълбъ отдолу догоре се обвива съ тия газове, и най-после настѣпва минутата, когато пламъкътъ изчезва. Едно огромно количество отъ горливи вещества и димящи газове продължава да се издига и да пълни съ пушекъ пространството, но нѣма вече пламъци. Пожарътъ на извора е загасенъ. Но още всичко не е въ редъ. Сега се покрива съ негорливата маса и отведеното въ ровове горяще масло, съ което цѣлата опасностъ е отстранена.

Гасенето не всѣкога става лесно. Понѣкога изригващата маса отъ масло и газове е тѣй силна, че противостои на всички опити за гасене. Има извори, които горятъ цѣла година. Срещу тѣхъ човѣшката техника е безсилна да се бори; тя се ограничава само да пази пожара да не наближи други извори. Въ такива случаи се чака да намалѣе изхвърлената маса, което позволява по-лесното гасене. До това време много милиони литри масло се унищожава, а освенъ това, сжществува непрекъснато опасностъ за цѣлата областъ. Затова, правятъ се всички усилия да се отстранятъ подобни пожари, но при неочакваното избухване на новъ изворъ, не винаги може да се предотврати опасността.